

වගාවනට දුන් රුපියල් දශ ලක්ෂ 16 ක මුදලින් රුපියල් දශ ලක්ෂ 9 ක් නැතහොත් සියයට 55 ක් ආපසු අය කර ගත් අතර, සියයට 45 ක් ගෙවා නොමැත. බැංකු විසින් වඩාත් සතුටුදයක ලෙස ණය පරිපාලනය කිරීම මෙන්ම ණය ආපසු ගෙවීමට වැඩි හැකියාවක් ඇත්තවුනට ණය සීමා කිරීම මගින් මෑත කාලයේදී ණය ආපසු අය කර ගැනීමේ වඩා යහපත් අනුපාතයන් අත්පත් කර ගෙන ඇති බව පෙනේ

ගොවි ණය අඩු වීමෙන් ගොවියාට වෙළෙඳුන් වැනි ආයතනික නොවන මූල්‍යන්ගෙන් වැඩි පොළියට සවකීය ණය අවශ්‍යතාවන් පිරිමසා ගැනීමට සිදු වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ ආහාර හෝග අංශය බහුල වශයෙන් අක්කරයකට දෙකකට වඩා අඩු කුඩා බිම් කැබලි වලින් යුක්ත වේ. එමනිසා ගොවීන්ගෙන් සැලකිය යුතු කොටසක් ණය අවශ්‍යතාවයෙන් පෙළෙහු ඇත. පැවති ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමයන්හි මූලික ප්‍රශ්නයන් දෙකක් විය. පළමුව, රජය නොමසුරුව ණය මුදල් දුන් අතර, ආපසු ගෙවීමේ අවශ්‍යතාව ගොවීන් තුළ ඇති කරවන ලද්දේ කලාතුරකිනි. ප්‍රමාණවත් නිලධාරීන් නොමැතිකම හේතුවෙන් ණය මුදල් ප්‍රයෝජනයට ගන්නා ආකාරය සමීපව පිරික්සීමට බැංකුවලට නොහැකි විය. දෙවනුව, ණය මුදල් වැඩි ප්‍රමාණයක් දෙනු ලැබුවේ යැපුම් මට්ටමෙහි සිටි ගොවීන්ටය. අලෙවිය සඳහා අතිරික්තයක් නොමැතිකම නිසා මෙම ගොවීන්ට ණය ආපසු ගෙවීමේ හැකියාවක් බොහෝදුරට නොවීය. කිසියම් ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමයක් සාර්ථක වීමට මෙකී මූලික ප්‍රශ්නයන්ට විසඳුම් අවශ්‍ය වේ. ආයතනික ණය මූල්‍යන් ගොවි ඵලද්‍රව ඉහළ නැංවීමට යොදා ගත යුතුය. මේය කුඩා පරිමාණයේ ගොවිපළවල ක්‍රියාත්මක කිරීම බෙහෙවින් අපහසුය. එමනිසා ශක්තිමත් ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමයකට පෙරාතුව, ආර්ථිකමය නොවූ කුඩා ඉඩම් කැබලි ඒකාබද්ධ කිරීමේ ගොවි ඉඩම් ප්‍රතිසංස්කරණයක් අවශ්‍ය වේ. සේවා සමුපකාර පදනමක් මත සංවිධානය වූ ඒකාබද්ධ යායවල ගොවි කණ්ඩායම්වලට බැංකු ණය සැපයිය හැකිය. මෙවා බැංකු මගින් ඉතා සමීපව පරිපාලනය කළයුතු වේ. මෙවන් පරිපාලිත ණය සඳහා බැංකු නිලධාරීන්ට අතිරේක වැඩ කොටසක් කිරීමට සිදු වන නිසා, එම අවසානය මග හරිනු සඳහා දිරි ගැන්වීම් පැවතිය යුතුය. මෙලෙස ග්‍රාමීය අංශයට ණය දීම සඳහා සවකීය සමීපත් වලින් කොටසක් වෙන් කිරීමට බැංකු සහ ඒවයේ ශාඛාවන්ගෙන් ඉල්ලුම් කළයුතු වේ. එලෙසම මෑත කාලවලදී පුළුල්ව පැවති ශාඛා ව්‍යාප්තිය හේතුවෙන් සවකීය පුහුණු නිලධාරීන් විසිර යෑම නිසා, විශේෂයෙන් ග්‍රාමීය කෘෂි කම්පාන්තයට ණය දීමේ ලා පුහුණු කිරීමේ වැඩ සටහන් ව්‍යාප්ත කිරීමට බැංකු සවකීය දැඩි සැලකිල්ල යොමු කළ යුතුය. ජාත්‍යන්තර ආධාර ලබන 'ඒකාබද්ධ දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම' සමහර ප්‍රදේශවල අරඹා ඇති නිසා වඩා විශ්වාස සහගත ලෙස ග්‍රාමීය බැංකුකරණයෙහි යෙදීමට බැංකුවලට මහඟු අවස්ථාවක් ලැබී තිබේ. මෙ ආකාර යහපත් ගොවි ණය ක්‍රමයක් ආරම්භ කිරීමට බැංකුවලට හැකි වුවහොත්, සමහරවිට රජයේ ණය සහතික කිරීම නැවත ආරම්භ කිරීමට හැකිවනු ඇත. ග්‍රාමීය ණය ක්‍ෂේත්‍රයෙහි නව අවශ්‍යතාවන් සපුරා දීමට මහ බැංකුව සවකීය සංවර්ධන මුදල් දෙපාර්තමේන්තුව, "ග්‍රාමීය ණය සහ සංවර්ධන මුදල් දෙපාර්තමේන්තුව" වශයෙන් ප්‍රතිසංස්කරණය කොට ඇත.

**කර්මාන්ත**

1978 වර්ෂයේදී රුපියල් දශ ලක්ෂ 8,852 ක්වූ කාර්මික නිෂ්පාදන වටිනාකම (වැවිලි අංශයෙහි වූ අපනයන සැකසුම් කම්පාන්ත හැර) 1979 වර්ෂයේදී රුපියල් දශ ලක්ෂ 10,781 දක්වා සියයට 22 කින් වැඩි වී ඇති බවට ගණනය කර ඇත.<sup>1</sup> මීල වෙනස්වීම් වලට ඉඩ හළ පසුව 1978 දී සියයට 11 ක් වූ මූර්ත කාර්මික වර්ධනය, 1979 දී සියයට 4 කින් පමණ වැඩි වී ඇති බවට තාවකාලිකව ගණනය කර ඇත.

1. ගතවූ වර්ෂවල මෙන් මෙම දත්තයන්ට පදනම වූයේ දේශීය කර්මාන්ත අතුරින් ප්‍රධාන කර්මාන්ත ආයතන 1500 ක් සම්බන්ධයෙන් මහ බැංකුව විසින් කරනු ලබන සමීක්ෂණයයි. විස්තර ලහදී නිකුත්වන 'ආර්ථික විවරණයෙහි දක්වෙනු ඇත.

2. පොදු කාර්මික මිල දර්ශකයක් නොමැති නිසා, මිල මට්ටමෙහි ඇති වූ වෙනස්කම් වෙන් කිරීම සඳහා පෞද්ගලික අංශයේ නිෂ්පාදන වටිනා කම සම්බන්ධයෙන් තොග මිල දර්ශකයේ අදාල අංශයන්හි මිල දර්ශක යොදා ගන්නා ලදී.

1979 වර්ෂයේදී කර්මාන්ත අංශයේ සමස්ත ක්‍රියාකාරිත්වය ඊට කලින් වර්ෂයේ තිබූ මට්ටමට වඩා සැහෙන ප්‍රමාණයකින් පහළ බැස ඇත. 1977 න් පසු ආර්ථිකය ලිහිල් කිරීම නිසා උද්ගතවූ නව ව්‍යාපාරිකයන්ට දේශීය කර්මාන්ත හැඩගැසීමේ කාලවර්ෂයක් ලෙස 1979 වර්ෂය සැලකිය හැකිය. ඇත්ත වශයෙන්ම, ආනයන තුළින් ඇතිවූ තරඟය වඩ වඩාත් තියුණු වූ අතර අළුත් තත්ත්වයට හැඩගැසීමේදී හටගත් ප්‍රශ්ණයන්ට මුළු වර්ෂය තුළම මුහුණ දෙන්නට සිදුවිය. කෙසේ වුවද, ආනයන ලිහිල් කිරීමෙන් අමුද්‍රව්‍ය හා අමතර කොටස් පහසුවෙන් ලබාගත හැකි වීම මෙන්ම වඩා හොඳ ධාරිතා හා නිෂ්පාදන උපයෝගීතාවයක් ලබාගැනීම හේතු කොටගෙන, කර්මාන්ත අංශයේ වඩා ක්‍රමවත් විමක් පෙර වර්ෂයේ මෙන්ම දක්නට ලැබිණ. මේ අතර පුරෝගාමී ආනයන ආදේශන කර්මාන්තවලින් බොහොමයක් දැනට වසී 15 කටත් වඩා පැරණි ඒවා හෙයින්, තමන්ගේ යල් පැනගිය යන්ත්‍ර හා උපකරණ නවීකරණය කිරීමේ දී, ඉහල යම්ත් පවතින ආනයනික යන්ත්‍ර සූත්‍ර වල මිල ගණන් හේතුවෙන් මතු වූ ප්‍රශ්ණවලට මුහුණ පාමින් සිටියහ.

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව මගින් යවන ලද ප්‍රශ්න මාලාවට ලද පිලිතුරු වලින් පෙනී යන්නේ, ලෝහ හා ලෝහ භාණ්ඩ, අකින් තැනූ කඩදාසි, අත් යන්ත්‍ර ජපේ කර්මාන්ත, රසායනික නිෂ්පාදන, වන සබන් හා තීන්ත යනාදිය නිෂ්පාදනය කළ සුළු හා ශාඛ කර්මාන්තවලට ආනයනික භාණ්ඩ නිසා උද්ගත වූ දැඩි තරඟයට ඔරොත්තු දීම අපහසු වූ බවය. දැඩි ආරක්‍ෂණයක් ලබමින් වසී දෙකක් ගත වූ නමුත් ආනයනය ලිහිල් කිරීමෙන් ඇති වූ නව ව්‍යාපාරිකයන්ට හැඩගැසෙන්නට නොහැකි වීම මෙම අංශයටම ආවේනික වූ අකාර්යක්‍ෂමතාවය පෙන්නුම් කරයි. අනෙක් අතට, ගඩොල්, උළු සහ ලී වැඩ, වාහන බොඩි තැනීම හා අළුත් වැඩියා කිරීම හා ග්‍රාමීය අත්කම් භාණ්ඩ නිපදවන සමහර කුඩා කර්මාන්ත වල සිසු වර්ධනයක් සිදුවිය. ඉහත කී දුර්වල කර්මාන්ත වසා දැමීමට ඉඩ හැරීමෙන් රැකියා නැතිවීම වැනි අතිවූ විපාක ගැන බොහෝ සේ කියැවී ඇතත්, එම අකාර්යක්‍ෂම හා තරඟකාරී නොවන කර්මාන්ත සහනාධාර සපයා තවදුරටත් රැක ගැනීමට කැමැත්තක් රජයටත් ඒවායේ භාණ්ඩ මිලදී ගන්නා පාරිභෝගිකයන්ටවත් ඇති බවට සාක්ෂි නැත. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්, සමහර කුඩා පරිමාණ කර්මාන්ත කරුවන් වෙළඳාම හා ඉදි කිරීම කටයුතු වැනි වෙනත් අංශ කෙරෙහි ඇදී යෑමේ ලකුණු පහල වී ඇත.

1.12 වැනි සංඛ්‍යා සටහන

කාර්මික නිෂ්පාදනයේ වටිනාකම 1977-1979

කර්මාන්ත ගණය	නිෂ්පාදන වටිනාකම (රු: දශ ලක්ෂ)		
	1977	1978	1979*
1. ආහාර පාන වර්ග සහ දුම්කොළ	2,294	2,609	2,856
2. රෙදිපිළි, ඇඳුම් පැළඳුම් සහ සම්භාණ්ඩ	698	1,008	1,128
3. දැව සහ දැව භාණ්ඩ ගෘහ භාණ්ඩ ඇතුළුව	127	124	166
4. කඩදාසි සහ කඩදාසි නිෂ්පාදන	270	376	445
5. රසායන ද්‍රව්‍ය, බැණිප් කෙල්, ගල්අඟුරු, රබර් සහ ප්ලාස්ටික් භාණ්ඩ	2,469	3,279	4,508
6. ලෝහමය නොවන බැණිප් නිෂ්පාදන (බැනිප් කෙල් හා ගල් අඟුරු හැර)	411	592	710
7. මූලික ලෝහ නිෂ්පාදන	132	219	349
8. සකස් කළ ලෝහ භාණ්ඩ, යන්ත්‍ර සූත්‍ර සහ ප්‍රවාහන උපකරණ	571	590	569
9. අනිකුත් නිෂ්පාදන	34	55	50
මුළු ගණන	7,006	8,852	10,781

\* තාවකාලිකයි.

මූලය: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

පවත්නා මිල අනුව, 1979 වර්ෂය තුළදී ප්‍රධාන වශයෙන් වර්ධනය වූ අංශයන් වූයේ රසායනික ද්‍රව්‍ය, ආහාර පාන වර්ග, මූලික ලෝහ භාණ්ඩ, රෙදිපිළි හා ඇඳුම් හා ලෝහමය නොවන ඛනිජ නිෂ්පාදන වේ. මිලෙහි ඇතිවූ වෙනස්කම් ඉවත් කළ විට, ප්‍රධාන වශයෙන් වර්ධනය වූ අංශ ලෙස දිස්වූයේ ආහාර පාන, මූලික ලෝහ නිෂ්පාදන, රෙදිපිළි සහ ඇඳුම්, ලෝහ නොවන ඛනිජ නිෂ්පාදන හා දැව නිෂ්පාදනයන්ය. ආහාර පාන සහ දුම්කොළ නිෂ්පාදනයෙහි පොදු වර්ධනයක් දක්නට ලැබුණි. රෙදිපිළි හා ඇඳුම් කර්මාන්ත අංශයෙහි පෞද්ගලික නිෂ්පාදනවල ඇති වූ සැලකිය යුතු වැඩිවීම්, රාජ්‍ය අංශයේ කර්මාන්තවල සිදුවූ පසුබැස්ම ඉක්මවීමට ප්‍රමාණවත්විය. මූලික ලෝහ භාණ්ඩ අංශයේ සමස්ත වර්ධනයම රාජ්‍ය අංශයට අයිති වානේ කර්මාන්ත ශාලාව මගින් සිදුවිය. ලෝහ නොවන ඛනිජ නිෂ්පාදන කටයුතුවල වැඩිවීමට හේතු වූයේ ගොඩනැගිලි කර්මාන්තයට අදාළ සිමෙන්ති, ගඩොල් සහ උළු නිෂ්පාදනයෙහි වර්ධනයයි. එසේ වුවද, ප්‍රධාන නිෂ්පාදන අංශයන් වන රසායනික හා ඛනිජ තෙල් නිෂ්පාදන, සකස් කළ ලෝහ භාණ්ඩ හා කඩදසිය යන අංශ වල දක්නට ලැබුණු පසුබැස්ම, මුළු කාර්මික නිෂ්පාදනයේ වර්ධනය මුර්ත වශයෙන් සියයට 4 දක්වා පහල දැමීමට තරම් ප්‍රබල විය. රසායනික අංශයෙහි වූ පසුබැස්ම කෙරෙහි මූලික වශයෙන් බලපෑවේ තෙල් පිරිපහදුවෙහි නිමැවූමෙහි ඇති වූ සියයට 6 ක අඩුවීමය.

රේඛ දත්ත අනුව, 1979 දී පවත්නා මිල මත කාර්මික අපනයන වටිනාකම දෙගුණයක් වෙමින් රුපියල් දශ ලක්ෂ 3731 ක් විය. විනිමය අනුපාතික වෙනස්කම් අනුව ගැලපීම් කළ විට, මෙහි වැඩිවීම සියයට 87 ක් පමණ විය. වැඩිපුරම දියුණුවක් පෙන්වූයේ, වැඩි වශයෙන් ආනයනික අමුද්‍රව්‍ය යොදාගත් රෙදිපිළි හා ඛනිජ තෙල් නිෂ්පාදන අපනයන වලය. 1978 දී මුළු කාර්මික නිෂ්පාදනයෙන් සියයට 22ක්ව පැවති අපනයන, 1979 දී සියයට 35 දක්වා වැඩිවීය.

වර්ෂය තුළදී අනුමත කරන ලද නව කර්මාන්ත පිළිබඳ දත්ත මගින් අනාගත කාර්මික වර්ධනයේ අපේක්ෂා පිළිබිඹු කෙරේ. අපනයන මත පදනම් වූ නව කර්මාන්ත ආයෝජන සඳහා යෝජනා, මහ කොළඹ ආර්ථික කොමිසම මගින් තවදුරටත් භාර ගනු ලැබිණ. 1979 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,041 ක ආයෝජන හා 13,000 කට පමණ රැකියා සැපයීමේ හැකියාවන් ඇති ආයෝජන 37 ක් කොමිසම විසින් අනුමත කරන ලදී. මෙවායින් සමාගම් 12 ක් පමණ ඇඳුම්, විදුරු, විදුලිය හා ඛනිජ භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය සඳහා කර්මාන්ත පිහිටුවීමට ස්ථිරවම තීරණය කර ඇත. පසුගිය වර්ෂයේදී කොමිසම මගින් අනුමත කරන ලද කර්මාන්ත 52 න් 13 ක්ම 1979 වර්ෂය තුළ නිෂ්පාදන කටයුතු ආරම්භ කරන ලදී. මෙම කර්මාන්තවල මුළු ආයෝජනය රුපියල් දශ ලක්ෂ 196 ක් වූ අතර, ඉන් විදේශ සහභාගිත්වය සියයට 40 ක් පමණ විය. 1979 වර්ෂය තුළදී මෙම සමාගම් වල අපනයන වටිනාකම රුපියල් දශ ලක්ෂ 111 ක් වුවත්, ඒවා දැඩි වශයෙන් ආනයන මත රඳුණ බව සැලැකු කල ආර්ථිකය වෙත එකතු කළ අගයෙහි වටිනාකම සුළු ප්‍රමාණයක් විය. මෙම සමාගම් වලින් බොහොමයක් යෙදෙනුයේ ඇඳුම් නිෂ්පාදනයෙනි. මෙවැනි කර්මාන්ත තවදුරටත් වර්ධනය වීමෙන් අපනයන ප්‍රශ්න ඇති විය හැකි හෙයින්, 1979 දී කොමිසම එවැනි නව කම්මාන සඳහා අනුබල නොදුන්නේය.

මහ කොළඹ ආර්ථික කොමිසමෙහි බල ප්‍රදේශයෙන් බාහිර වූ විදේශීය ආයෝජන පිළිබඳ අධීක්ෂණ කටයුතු, විදේශ ආයෝජන උපදේශක කමිටුව විසින් කරනු ලබන අතර, එමගින් 1979 වර්ෂයේදී නව ආයෝජන 113 ක් අනුමත කරන ලදී. එයින් 61 ක්ම නිෂ්පාදන කර්මාන්ත වූයේය. මෙම කර්මාන්තවල මුළු ආයෝජනය රුපියල් දශ ලක්ෂ 971 ක් ලෙස ගණනය කර ඇත. පසුගිය වසරේ විදේශ ආයෝජන කමිටුව විසින් අනුමත කරන ලද්දේ ආයෝජන 21 කි. 1979 දී අනුමත කරන ලද කර්මාන්ත වලින් බොහොමයක් රෙදිපිළි, ඇඳුම්, කොහු නිෂ්පාදන, රබර් සහ ලෝහ නිෂ්පාදන සඳහාය. මෙම යෝජනා ක්‍රම වලින් කිහිපයක අපනයන හැකියාව සියයට 100 ක් තරම් උසස් බව වර්තමාන වි ඇත. එහෙත්, ස්ථිර ලෙසම ආයෝජනය කිරීම සඳහා ගිවිසුම් වලට එලඹී ඇත්තේ මෙම යෝජනා ක්‍රම වලින් හතරෙන් එකක් පමණකි.



දේශීය ආයෝජන අනුමත කිරීම අදාළ අමාත්‍යාංශ අතරේ විමධ්‍යගත කර ඇත. මේ අනුව, කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු, ජෛවකර්මාන්ත, ධීවර කටයුතු සහ ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධන ආදී අමාත්‍යාංශවල වෙන වෙනම දේශීය ආයෝජන උපදේශක කමිටු පිහිටුවා ඇත. පසුගිය වසරේ අනුමත කළ කර්මාන්ත 2,385 හා සැපයුම් කල, 1979 වර්ෂය තුළදී අනුමත කර ඇති ගණන 1,803 කි. ඒ සඳහා ගණනය කළ මුළු ආයෝජනය රුපියල් දශ ලක්ෂ 875 ක් වන අතර, අතිරේක සේවා නියුක්ති හැකියාව 33,000 ක් පමණ වේ. මේ අනුමත කිරීම වලින් ද බොහොමයක් රෙදිපිළි හා ඇඳුම් සම්බන්ධ කර්මාන්ත වේ.

**මිල**

1976-77 වර්ෂ වල සියයට 1 බැගින් ද, 1978 වර්ෂයේ දී සියයට 12 බැගින්ද වර්ධනය වූ කොළඹ පාරිභෝගිකයින්ගේ මිල දර්ශකය<sup>1</sup> 1979 වර්ෂයේදී පෙන්නුම් කරනුයේ සියයට 11 ක වර්ධනයකි. තවද, 1977 දෙසැම්බර් සහ 1978 දෙසැම්බර් මාස අතර මෙම දර්ශකය සියයට 17 ක වර්ධනයක් දක්වූ අතර, 1978 දෙසැම්බර් සහ 1979 දෙසැම්බර් මාස අතර පෙන්නුම් කළේ සියයට 15 ක වර්ධනයකි.

1979 වර්ෂයේදී කොළඹ පාරිභෝගිකයින්ගේ මිල දර්ශකයෙහි ඇතිවූ වර්ධනයෙන් සියයට 30 ක්ම සිදුවී ඇත්තේ දේශීය භාණ්ඩවල මිල වැඩිවීම නිසාය. ඒ අතර ආනයන හා අපනයන කාණ්ඩයට අයත්වන භාණ්ඩයන්ගේ මිල වැඩිවීම දර්ශකයෙහි වර්ධනයට පිළිවෙලින් සියයට 55 ක් හා සියයට 7 ක් දයක වී ඇත. දර්ශකය තව දුරටත් විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී පැහැදිලි වන තවත් කරුණක් නම් එහි වර්ධනයෙන් සියයට 64 ක්ම සිදුවී ඇත්තේ සැප්තැම්බර් මාසයේදී ආහාර මුද්දර ක්‍රමය හඳුන්වා දීමත් සමඟ සිදුවූ හාල්, සීනි, කිරිපිටි හා භූමිතෙල් සඳහා වූ මිල සහනාධාරයන් ඉවත් කිරීමත්, අගෝස්තු හා ඔක්තෝබර් මාසවල තිරිඟු පිටි හා පාන් මිල වැඩි කිරීමත් නිසා බවය. දර්ශකයෙහි වර්ධනයේ ඉතිරි ප්‍රමාණය මිල සහනාධාර ගණයට අයත් නොවන භාණ්ඩයන් හි සිදුවූ මිල වැඩිවීමේ බලපෑම පෙන්නීය.

1978 වර්ෂයේදී සියයට 16 කින් වර්ධනය වූ මහ බැංකුවේ තොග අලෙවි මිල දර්ශකය<sup>2</sup> 1979 වර්ෂයේදී සියයට 9 ක වැඩිවීමක් පෙන්නුම් කළේය. තවද, එය 1978 දෙසැම්බර් මාසයට වඩා 1979 දෙසැම්බර් මාසයේදී සියයට 16 ක වර්ධනයක් පෙන්නුම් කළ අතර, 1977-1978 අනුරූප මාස සඳහා සියයට 9 ක වර්ධනයක් පෙන්වයි. 1979 දී තොග අලෙවි මිල දර්ශකයේ පහත වැටීමට මූලික වශයෙන් බලපා ඇත්තේ දර්ශකයෙහි සියයට 11 ක බර තැබීමක් ඇති තේ වල මිල අඩුවීමයි.

පවත්නා මිල ගණන් අනුව වූ දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයේත්, 1970 ස්ථාවර මිල ගණන් අනුව වූ දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයේත් අනුපාතිකය වන ගමා මිල දර්ශකය 1978 දී සියයට 15 කින් වැඩි වූ අතර, 1979 දීත් එම ප්‍රමාණයෙන්ම වැඩි වී ඇත.

1. මිල මට්ටමේ සිදුවන වෙනස්වීම් මැනීම සඳහා ප්‍රකාශිත දර්ශකයන් වශයෙන් ඇත්තේ ජනලේඛන හ සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් සකස් කරනු ලබන කොළඹ පාරිභෝගිකයින්ගේ මිල දර්ශකයත්, මහ බැංකුවේ තොග අලෙවි මිල දර්ශකයත් පමණි. මින් කොළඹ පාරිභෝගිකයින්ගේ මිල දර්ශකය සිල්ලර මිල මට්ටමේ ඇතිවන වෙනස්වීම් මැනීම සඳහා සකස් කර ඇති අතර, තොග අලෙවි මිල දර්ශකය ප්‍රාථමික වෙළඳ පොලේ මිල ගණන් වල වෙනස්වීම් පෙන්නුම් කළ හැකි වැඩි ප්‍රමාණයක් පෙන්වන ලද කොළඹ පාරිභෝගිකයින්ගේ මිල දර්ශකයෙහි පවත්නා උණ්ඩාවයන් තවමත් නිවැරදි කොට නැති හෙයින්, එය සිල්ලර මිල මට්ටමේ සිදුවන වෙනස් වීම් සතුටුදායක ලෙස පෙන්නුම් කරන මිමිමක් ලෙස සැලකිය නොහැක.
2. භාණ්ඩයක අලෙවි ක්‍රියාවලියේ ප්‍රථම වාණිජ හුවමාරු අවස්ථාව ප්‍රාථමික වෙළඳ හුවමාරු අවස්ථාව වශයෙන් සලකනු ලැබේ. මේ නිසා දේශීය නිෂ්පාදිතයන්හි නිෂ්පාදකයන්ගේ මිල ගණන් සහ ආනයනය කළ භාණ්ඩයන්හි ආනයන මිල ගණන් තොග මිල යනුවෙන් අදහස් කෙරේ. මෙලෙස සාමාන්‍ය ව්‍යවහාරයේදී තොග මිල යනුවෙන් අදහස් කරන දෙයට වඩා ඔප් වෙනස් බව සඳහන් කළ යුතුය.



1979 වර්ෂයේ මිල මට්ටම පිළිබඳව දැකිය හැකි විශේෂ ලක්ෂණයක් නම් එය වර්ෂයේ මුල් භාගයේදී සාපේක්ෂ වශයෙන් ස්ථාවර පැවත, වර්ෂය අවසානයේදී සිසු මැඩවීමක් පෙන්වුම් කිරීමය. කොළඹ පාරිභෝගිකයින්ගේ මිල දර්ශකය වර්ෂයේ ප්‍රථම කාර්තු දෙක තුළ සියයට 1 බැගින් වූ වර්ධනයක් පෙන්වුම් කරයි. තුන්වන හා භතරවන කාර්තුවල එහි වර්ධනය පිළිවෙලින් සියයට 4 ක් සහ සියයට 8 ක් විය. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ දර්ශකය වර්ෂය අවසාන භාගයේදී වැඩි වේගයකින් ඉහල ගොස් ඇති බවය. අනෙක් අතට 1979 මුල් භාගයේදී සියයට 5 ක පහත බැසීමක් පෙන්වුම් කළ නොග අලෙවි මිල දර්ශකය, වර්ෂය අවසානයේ දී එහි මැද භාගයේ මට්ටමට වඩා සියයට 23 කින් වර්ධනය විය.

1979 සැප්තැම්බර් මාසයේදී මිල සහනයාධාර ඉවත් කිරීමත්, අවස්ථා දෙකකදී පිටි මිල වැඩි කිරීමත්, බනිප් තෙල් නිෂ්පාදිත වල මිල ඉහල යාමත්, යල් කන්නයේ අස්වැන්න සාපේක්ෂ වශයෙන් අඩුවීමත්, ජනවාරි හා සැප්තැම්බර් මාසවල වැටුප් වැඩි කිරීමත්, 1978 සියයට 11 ක් වූ මුදල් සැපයුම 1979 දී සියයට 29 දක්වා ඉහල යාමත්, මිල මට්ටම වැඩි කිරීමට බලපෑවේය. නමුත් මේය වෙනත් සාධක මගින් බොහෝ දුරට සමනය විය. එම සාධක අතර නිදහස් වෙළඳ ප්‍රතිපත්තිය යටතේ ආනයනික භාණ්ඩ සැපයුම අධික වීම, භාණ්ඩ ආනයනය හා බෙද හැරීම කෙරෙහි වූ විශාල තරඟකාරිත්වය සහ වාණිජමය වාහනවල සැපයුම සැහෙන ලෙස වැඩිවීම නිසා ඇති වූ ප්‍රවාහන පහසුකම් වල වර්ධනය ද ඉතා වැදගත්ය.

සමස්ථයක් වශයෙන් බලන විට 1978 වර්ෂයේදී ආර්ථිකයේ උද්ධමන වේගය අඩුවීමේ ලක්ෂණ පෙන්වුම් කළද, 1979 වර්ෂයේ දී එම අපේක්ෂාවන් ඉටුනොවී ඇතිබව පෙනේ. දැනට ඇති පිළිගත හැකි දත්ත අනුව, 1978 දී පොදු මිල මට්ටමේ වර්ධනය වූ සියයට 15 හා සසඳන විට 1979 දී එය සියයට 20 ක ප්‍රමාණයකින් වර්ධනය වී ඇතිබව පෙනේ. මෙම තත්ත්වයට බලපෑ හේතු අතර, වර්ෂය අවසන් භාගයේදී වූ මුදල් සැපයුමේ සිසු වැඩිවීම සහ අනපේක්ෂිත ලෙස විශාල අයවැය හිඟයක් ඇති වීමද වැදගත් වේ. මිල මට්ටමේ ඇති වූ අධික වැඩිවීමෙන් යටත් පිරිසෙයින් හරි අඩක් සිදු වී ඇත්තේ රජයේ පාලන මිල ගණන් වල ඇති කරන ලද සංශෝධන හේතු කොට ගෙනය. ඒ අතර මෙම ජිල ගණන් වල සංශෝධනයන් නිසා ජීවන වියදම මත ඇති වූ බලපෑම, වැටුප් වැඩි කිරීම සහ ආහාර මුද්දර ක්‍රමය යටතේ වූ සුභ සාධක ගෙවීම් මගින් අඩුකිරීම සතුටුවිය හැකි දෙයකි.

**මිල පාලන හා සලාක ක්‍රමය.**

1979 දී නිදහස් ආර්ථිකය, භාණ්ඩ ආනයනය හා වෙළඳාම පිළිබඳ දැඩි තරඟකාරිත්වයක ලක්ෂණ පෙන්වුම් කළ අතර, පාරිභෝගික භාණ්ඩ සුලභ කිරීමේ හා මිල හැසිරවීමේ උපක්‍රමයක් ලෙස සලාක හා මිල පාලන ක්‍රම සම්පූර්ණයෙන්ම නොවැදගත් තත්ත්වයට පත්විය, දශක ගණනාවක් තිස්සේ පැවැති අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය බෙදහැරීමේ සලාක ක්‍රමය, 1979 දී සම්පූර්ණයෙන් ඉවත් කළ අතර, මිල පාලනය යටතට නව භාණ්ඩ ඇතුළත් කරන ලදී. සලාක ක්‍රමය ඉවත් කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ආහාර ද්‍රව්‍යවල මිල ඉහළයාම අඩුකිරීමේ පියවරක් වශයෙන් රජය මගින් ආදායම් ආධාරක ක්‍රමයක් වූ ආහාර මුද්දර ක්‍රමය ආරම්භ කරන ලදී. ඒ පිළිබඳ වැඩි විස්තර කලින් සඳහන්ව ඇත. 1979 දී කිරිඟු පිටි, පාන්, පරිප්පු සහ සමහර කිරි පිටි හා ළදරු ආහාරවල පාලන මිල වැඩි කරන ලදී.

1979 තවත් වැදගත් ප්‍රතිපත්ති වෙනස් කිරීමක් වූයේ ජනවාරි මාසයේ පාරිභෝගික ආරක්ෂක පනත සම්මත කිරීමයි. මෙම පනතේ අරමුණ වූයේ අත්‍යවශ්‍ය භාණ්ඩ බෙදහැරීම ක්‍රමවත් කිරීමයි. මෙම නීතිය මගින් පාරිභෝගිකයින් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා භාණ්ඩවල මිල ප්‍රදර්ශනය කිරීම, ලේබල ඇලවීම, පැකට් කිරීම, ප්‍රමිත කිරීම, භාණ්ඩ සැඟවීම වැලැක්වීම, උපරිම සිල්ලර මිල ප්‍රදර්ශනය කිරීම සහ වෙනත් අදාළ කටයුතු සඳහා පියවරවල් ගත හැකි විය. මේ අතර ජාතික මිල කොමිසම මගින් ඊට ඉදිරිපත් කළ භාණ්ඩවල මිල විමර්ශනය කිරීම සහ නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීම කරගෙන යන ලදී. මෙම නිර්දේශ පිළිගැනීමට නිෂ්පාදකයින් හෝ වෙළඳුන් නීතිමය වශයෙන් බැඳී නොසිටි නමුත් ඒවා වෙළඳපොළේ අසාධාරණ මිල වැඩි කිරීම පිළිබඳ දැඩි බලපෑමක් ඇති කිරීමට සමත් විය.